

תשובת העותרים לתשובת המשיבים בעניין אי מתן אפשרות לחברי ועידה ליישם סעיפי תקנון הוועידה האחת עשרה

תאריך חתימה: 2.2.2026
מועד אחרון להגשה: 5.2.2026

עתירה 3/25

בפני המוסד לבירור עתירות של מפלגת העבודה הישראלית
באמצעות דוא"ל atirot@democrats.org.il

העותרים: 1. אורי אלדר ואח'

כולם באמצעות עו"ד שרי סלע

נגד

המשיבים: 1. יאיר גולן, יו"ר המפלגה
2. עומר לובטון גרנות, מנכ"ל המפלגה/מנכ"ל מפלגת הדמוקרטים בראשות יאיר גולן
3. חברי הנהלת המפלגה

משיב פרמלי: עו"ד עומרי שגב, יועמ"ש המפלגה

כולם באמצעות עו"ד עומרי שגב

תשובה מטעם העותרים לתשובת המשיבים

בהתאם להחלטת כבי יו"ר המוסד לבירור עתירות מיום 22.1.2026, מוגשת בזאת תשובת העותרים לתגובת המשיבים לעתירה. להלן הדברים:

1. כל הנכתב בסעיפים הבאים נכתב כתוספת וכחשלמה לכתב העתירה המקורי ובכל מקרה, לא במקומו.

2. כבר בפתח הדברים יודגש ש -

א. תשובת המשיבים בעתירה דנן, מהווה הוכחה נוספת לנחיצות העתירה בעניין פרסום פרוטוקולים ומידע לחברי המפלגה. בסעי' 12 עד 14 בתשובתו, מתאר ב"כ המשיבים "עמדה מפלגתית" / "נוהג מפלגתי", שכלל לא ברור היכן (ובאיזו מסגרת) גובשה, כיצד גובשה ומי החליט שזו העמדה הרשמית של המפלגה:

- בסעי' 11 לתשובה – "אף הנוהג המפלגתי לא תומך בכך";
- בסעי' 12 לתשובה – "העמדה המפלגתית בעניין זה אינה חדשה...";

- בסע' 13 לתשובה - " ... המפלגה מציעה לקיים פלטפורמות מבוססות הסכמה...";
- בסע' 14 לתשובה - "לדעת המפלגה...";
- ושוב בסע' 16-17 – "עמדת המפלגה" ו- "המפלגה אף קיימה דיונים בנושא...".

ב. המשך הדיון בעתירה אינו יכול להתקיים מבלי שתינתן התייחסות לנקודה המהותית הבאה: בסע' 3 לתשובת המשיבים/ב"כ המשיבים, נטען כי " ... קיים ספק בעיני הח"מ אם מוסד נכבד זה רשאי לכופף על המפלגה לפעול בניגוד לעצת עורך דינה ... " (= הקו התחתון אינו במקור). נדמה כי קיים בלבול רב בקרב המשיבים ובא כוחם. על פי חוק המפלגות – מפלגה אינה מחוייבת ביועץ/ת משפטי כחלק אינטגרלי ממוסדות המפלגה. מפלגה רשאית להעסיק יועץ משפטי קבוע או לבחור לעצמה ליווי משפטי לכל מקרה ואירוע בפני עצמו. מכאן ועל אחת כמה וכמה, שחוות דעתו של מי שמועסק ע"י המפלגה מעל שש שנים רצופות, ראוי כי תבחן בבחינות נוספות: האם חוות הדעת עודנה עדכנית? האם חוות דעתו תואמת את המציאות המשתנה חדשות לבקרים בסעיפי חוק הגנת הפרטיות עצמו? האם חוות דעתו של עורך דין אשר מראש איננו אובייקטיבי, היא ה"תורה" היחידה ואין בילתה?

ג. העותרים מבקשים להאיר בפני כב' המוסד לברור עתירות גם את הנקודות לגביהן תשובת המשיבים שותקת וכפי שיפורט בסעיפים מטה.

3. העותרים משוכנעים כי מסירת מספר טלפון ו/או כתובת דוא"ל של מי שהציג מועמדות ונבחר לוועידה, לחבר ועידה אחר שביקש מידע זה, אינה פוגעת בפרטיותו של מי מחברי הוועידה. העותרים משוכנעים גם, כי במסירת מספר טלפון ו/או כתובת דוא"ל של חבר ועידה לחבר ועידה אחר – לא תביא את מוסר המידע, למצב בו הוא יואשם כאילו הפר את סע' 16 לחוק הגנת הפרטיות.

4. הסבר העותרים והנימוקים מדוע לא תיפגע פרטיותו של אף חבר ועידה ומאידך גם מוסר המידע לא יואשם בביצוע עבירה, הוצג בסע' 17 לכתב העתירה.

5. ברם, מעצם המחלוקת והפרשנות השונה שבין הצדדים, האם פרטיותו של חבר ועידה תפגע כן/לא ומעצם המחלוקת האם יש ממש בטענה כי מוסר המידע עשוי להיות מואשם עפ"י סע' 16 לחוק, מצופה היה ממי שנושא בתואר יועמ"ש המפלגה, כי ינקוט ביוזמה עוד בשלב המוקדם של המחלוקת ויגיש בשם המפלגה, שאילתא למשרד המשפטים ו/או לרשות להגנת הפרטיות לקבלת עמדתם: האם מסירת מס' טלפון ו/או כתובות דוא"ל של חברי ועידה לחברי ועידה, יהווה עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות (עד כדי מאסר של 5 שנים)? ובכך לחסוך התדינויות רבות. והאם מסירת מידע זה תפגע בפרטיותו של מי מחברי המפלגה אשר העמידו עצמם לבחירת לוועידה.

6. כאמור, העותרים טוענים כי על פי סעיפים 13 ו- 33 בתקנון עבודת הוועידה האחת עשרה, חלה עליהם אחריות לקדם את המפלגה ואת מטרותיה. והכל כמתואר בסע' 1 עד 6 לכתב העתירה. המשיבים אינם מוכיחים כי התמודדו מול סוגיה זו ובעיקר אינם מוכיחים כי טרם קבלת ההחלטה " ... כי יפתחו קבוצות ווצאפ ופייסבוק ייעודיות לחברי הוועידה... " (כמתואר בסע' 4 לכתב התביעה), הם נעזרו וקיבלו חוו"ד מקצועית לעניין הרשתות החברתיות ויעילותן למטרה זו ואשר חוו"ד זו היא אשר שכנעה את חברי ההנהלה, כי זו הדרך המתאימה ביותר. המציאות מוכיחה

ההיפך. **אחוזים בודדים בלבד** מקרב כלל חברי הוועידה בחרו להצטרף לקבוצות שנפתחו ע"י מטה המפלגה. ובסופו של יום, המשיבים לא נתנו מענה ראוי לחברי הוועידה שכל רצונם לתרום ולפעול למען המפלגה.

7. כדי להתגבר על המחלוקת בנושא מסירת פרטי הקשר, העותרים כאמור אף הציגו חלופות ראויות וכפי שתואר בסעי' 9 לכתב העתירה. המשיבים התעלמו מבחינת חלופות אלו ותשובתם שתקה בעניין זה.

8. ובהתייחס לטיעוני המשיבים לגבי סעיפי **חוק הגנת הפרטיות** (ולשורת ניסיונות ההטעה שבאופן ניסוחם):

- בסעי' 1 לכתב התשובה – נכתב כי נושא העתירה הוא: "... **שאלת חשיפת מאגר המידע המפלגתי**...". הגזמה גדולה מזו לא יכולה היתה להיכתב. "חשיפת מאגר המידע", כשכל הבקשה נסובה סביב מספרי טלפון של 1,800 חברי ועידה. מהיכן שאבו המשיבים דמיון לתיאור דרמטי זה?

- בסעי' 4 לכתב התשובה – מוצג סעי' 16 לחוק והאיום הנורא מכל בדבר העונש הצפוי למי שימסור מידע מתוך המאגר ובין היתר "**אלא לצורך ביצוע עבודתו או לביצוע החוק**...". וזו בדיוק הסיטואציה שמסירת מספרי טלפון לחברי ועידה – היא בדיוק המטרה לשמה אגרה המפלגה את מספרי הטלפון, כדי שתוכל ליישם את חוקת המפלגה ובין היתר את תקנון עבודת הוועידה. אם זו לא היתה מטרת איסוף מספרי הטלפון של חברי המפלגה – אז לשם מה הם נאספו מראש? (כאמור, חוק המפלגות אינו מחייב מידע זה).

- לסעי' 6 לכתב התשובה – כמובן שחוק הגנת הפרטיות חל על כולם. גם על מפלגות. אבל – איסוף מספרי הטלפון וכתובות הדוא"ל לא נדרשו באופן אוטומטי על פי דרישת חוק המפלגות. הן נאספו כחלק מההתפקדות למפלגה ובמיוחד מחברי המפלגה שביקשו להתמודד לוועידה – כדי לשמש למטרה שלשמה נאגרו – לקשר ישיר שבין המפלגה לחבריה ו/או קשר ישיר שבין חברי המפלגה בינם לבין עצמם והכל למען יעילות הקשר וחיזוקה של המפלגה.

- בסעי' 7 לכתב התביעה - ניתן דגש למושג "מאגר מידע", אך בהקשר למערכות בחירות שאינו רלוונטי לכתב עתירה זה.

- בסעי' 8 לכתב התביעה – נכתב כי הפרשנות שהעותרים נותנים להגדרה של "מאגר מידע" אשר בסעי' 3 לחוק הגנת הפרטיות – **אינה נכונה**. נדמה כי המשיבים הם שצריכים לשוב ולקרוא את שורות הסעיף ולהיווכח כי הן מסבירות בדיוק את טענת העותרים – מס' הטלפון אשר המפלגה אוספת **אינם חלק מהגדרת "מאגר מידע" על פי סעי' 3 שבחוק.**

- בסעי' 9 לכתב התביעה – מציגים המשיבים דוגמא. הדוגמא מצויינת, שכן, כל חברי המפלגה "סובלים" מאותה מחלה – הם כולם בחרו להתפקד למפלגת העבודה ולהיות חלק ממנה.

- בסעי' 10 לכתב התביעה – מפרטים המשיבים את האפשרויות המוגדרות בחוק שיוגדרו כ"מידע בעל רגישות מיוחדת" והדגישו את תת סעיף (7) "דעותיו הפוליטיות". האומנם,

האמנם נראה למשיבים שהמידע בדבר חברי המפלגה, שהכריזו בראש חוצות כי הם בוחרים להשתייך למפלגת העבודה – מידע זה יכול להכלל תחת ההגדרה המהווה "מידע רגיש במיוחד" – "דעותיו הפוליטיות"? מעצם החתימה על הצטרפות למפלגת העבודה – הדעה הפוליטית הוכרזה בראש חוצות ועל כן אין סבירות כי מערכת אכיפת החוק תגדיר אותה כ- מידע בעל רגישות מיוחדת.

9. לסעי' 11 וחוו"ד שככל הנראה נכתבה **לעניין רייד** ואולי עוד קודם לכן ושעניינה בחירות לוועידת המפלגה:

- לפסקה הראשונה – בניגוד לעמדת ב"כ המשיבים, כי "**המאגר שבבעלות המפלגה לא כוללת שימוש לצורך הבחירות לוועידת המפלגה**", עמדת העותרים היא כי המאגר מיועד לכל שימוש שהוא אשר משרת את מטרות המפלגה, חוקתה ותקנוניה. לשאלה התמוהה: "האם חברי המפלגה יכלו להניח כי מידע זה יפורסם" – לא ברור למה התכוון ב"כ המשיבים בהצגת מסירת פרטי קשר לחברי המפלגה עצמם כ- "**פרסומם**" ולא בשם הפעול "**מסירתם**". ולעניין הטענה כי חברי המפלגה "לא נתנו הסכמתם כי פרטיהם יפורסמו לכל אחד מתוך 2,000 המועמדים" – יטען כי חברי המפלגה גם לא נתנו הסכמתם באופן מפורש כי יו"ר המפלגה ו/או חברי הסיעה ו/או מנכ"ל המפלגה – יעשו שימוש במספרי הטלפון שלהם ו/או בכתובות הדוא"ל שלהם. כשם שגם האחרונים לא קיבלו אישור מפורש, כך גם לצורך "מסירה" (ולא "פרסום"), של פרטי הקשר למועמדים – לא נדרש אישור מיוחד. וגם, העותרים כולם מייחלים ליום שבמפלגת העבודה יהיו – 2,000 מועמדים!

- לפסקה השנייה – פסקה שמוטב היה אלמלא נכתבה. מראש ציין ב"כ המשיבים כי היא על דעתו האישית: "**לעניות דעתי**", והוא מביע בפסקה זו הערכה מועטה בלבד בערכם של חברי המפלגה, אשר כל רצונם הוא בין להיבחר למוסדות המפלגה ו/או לפעול לקידומה של המפלגה. נטען כלפיהם כי למעשה קיים חשש גדול מהם וכי צריך "**לנטר את פעולותיהם**" של חברי המפלגה כי "**ההנחה הסבירה שנתונייהם הפרטיים של רבבות החברים ייחשפו**". לא פחות ולא יותר. כאמור, מוטב היה אלמלא ב"כ המשיבים היה מטיל ספק כה גדול באיכותם ובאחריותם של חברי המפלגה.

- לפסקה השלישית – בפסקה זו ובעקיפין, ב"כ המשיבים השיב בעצמו על סיבת הצורך בפרטי הקשר: need to know basis. "גילוי המידע ייעשה על בסיס החובה של מקבל המידע לדעת אותו". זהו בדיוק הבסיס לבקשתם של חברי הוועידה לקבל את פרטי הקשר של חברי הוועידה האחרים – כי בלעדי מידע זה הם לא יכולים לבצע את תפקידם שהתקנון קבע.

- לפסקה הרביעית – פסקה זו רלוונטית יותר לנושא הבחירות ולא לנושא תקנון עבודת הוועידה. יחד עם זאת קשה שלא לתמוה על ההגדרה חסרת הפשר: "**עקרון המידור**".

10. בסעי' 16 לכתב התשובה – מזכירים המשיבים את עניין רייד ואת עניין גלסברג – לא זה (וכפי שתואר בסעיף מעלה) ולא זה, רלוונטים לנושא העתירה ויכולים לשמש כדוגמא לנושא העתירה ולא ברור כלל מדוע הזכרו.

11. עניין נוסף משמעותי טרם סיום. עו"ד שגב מציג עצמו בהגדרות המשיבים כ- "היועץ המשפטי למפלגה". מתיאור זה לא ברור אם במסגרת הגדרת תפקידו וההסכם עימו חתומה מפלגת העבודה, הוא אמור לשמש גם כבא כוחם של היישויות במוסדות המפלגה השונים, אם לאו. לאור זאת ובהתאם לסעי' 30 לחוקה, "המוסד לברור עתירות ידון ויפסוק בהתאם למקובל במשפט החוקתי והמנהלי...", הח"מ מצרפת לתשובה את תצהיריהם של כלל העותרים ומבקשת כי כבוד המוסד לברור עתירות יורה למשיבים כולם (לרבות כל חברי ההנהלה) כי יצרפו גם הם תצהירים מטעמם, אשר יוכיחו כי המשיבים כולם תומכים בעמדה שהוצגה בתשובת עו"ד שגב, כב"כ המפלגה.

12. וכן, עפ"י חוק המפלגות, התשנ"ב-1992, מפלגה אינה מחוייבת בהעסקת יועץ משפטי באופן קבוע וכחלק אינטגרלי ממוסדות המפלגה. היא כמובן רשאית להעזר ביועץ משפטי ולממן שירות זה, אך הדבר יכול להיעשות הד הוק לכל עניין ו/או סוגיה משפטית מסוימת. מפלגת העבודה (ולא ברור על פי איזו החלטה) מעסיקה את עו"ד שגב, ב"כ העותרים באופן שוטף ונראה כי באופן אוטומטי הוא גם מייצג בעתירה זו את המשיבים. ניתן גם להניח כי בתמורה לתגמול כספי הולם. אשר על כן, העותרים, שהינם אף הם בשר מבשרה של המפלגה ומהווים חלק מהמוסד המרכזי שלה – הוועידה, יהיו זכאים למימון כספי בגין הוצאות משפטיות הכרוכות בהליך משפטי זה (ומעבר לאגרה שנדרשו לשלם) ובהתאמה לשכר הטירחה של עו"ד שגב בגין עתירה זו.

13. אשר על כן, העותרים משוכנעים כי העברת פרטי קשר (מס' טלפון ו/או כתובת דוא"ל) של חברי ועידה לחבר ועידה שיבקש מידע זה ויחתום על תצהיר לשמירת המידע ושימוש רק למטרות קידום המפלגה (שזהו למעשה הגדרה לפעולה ה"מידור" אליה מכוונים המשיבים) – אינם עומדים בסתירה לחוק הגנת הפרטיות. וגם, כי הם בבחינת: **need to know basis**.

14. העותרים מבקשים להזכיר כי על פי חוק המפלגות אין כלל צורך במידע זה של מספרי טלפון ו/או כתובת דוא"ל. מידע זה נאסף ע"י המפלגה על מנת לקצר אמצעי קשר ועל כן ומראש אין המדובר במידע רגיש או כזה האסור במסירתו לגורמים פנים מפלגתיים.

15. מסירת פרטי קשר של חברי ועידה לחברי ועידה, אם ימסרו, בוודאי ובוודאי שימסרו למטרה שלשמה נמסרו מראש (שיפור הקשר שבין המפלגה לחבריה ובין החברים לבין עצמם) ולפיכך גם אין ספק כי הליך זה יעמוד גם במבחן "**עקרון צמידות המטרה**" (תיקון מס' 14 לחוק הגנת הפרטיות), אליו התייחסו המשיבים בסעי' 6 לתשובתם.

16. ובכל מקרה ומחמת הספק, יש לפנות למשרד המשפטים ו/או לרשות להגנת הפרטיות ולברר הסוגייה **ועד אז**, להורות למשיבים לנקוט באחת משלוש החלופות שהוצעו על ידי העותרים.

17. העותרים מבקשים כי בקשותיהם בהתאם לסעי' 11 ו- 12 יתקבלו בהבנה ויאושרו אף הן ע"י כב' המוסד לברור עתירות.

שרה שרי סלע, עו"ד